

[Retoff.]

Personer disse Forhold vedrørende, i mindst lige saa høj Grad gælder for Aktieselskabernes Vedkommende. For øvrigt vil det jo ogsaa betyde overordentlig meget, at Landmændene gennem den Ydelse, som her kan ydes, hvis Gældssaneringsydelsen bliver vedtaget, faar deres højest forrentede Prioriteter ombyttet med lavt forrentede Prioriteter, kommer ind under sikrere Kaar. Det vil betyde, at Masser af disse Personer igen vil faa en Indtjeningsevne, der vil virke tilbage paa hele det danske Samfund.

Der er talt en Del om den Rente, der skal ydes for disse Laan; jeg kan nu ikke se noget forfærdeligt i, at man udskriver dette Laan og giver Laangiverne en Obligationrente paa $3\frac{1}{2}$ pCt., men navnlig vil jeg hævde, at det dog vist er urimeligt paa Forhaand — som jeg har set det i et enkelt Blad, „Børsen“, saa vidt jeg husker af 14. Januar — at fortælle, at det vil blive nødvendigt at sælge disse Obligationer til Kurser mellem 75 og 65. Hvis det skulde vise sig, at der kom mange Obligationer paa Markedet til den Kurs, vilde det i hvert Tilfælde være en fornuftig Pengeanbringelse for Smaasparere, idet man, hvis man kan købe dem til 70, allerede er oppe paa en Rente af 5 pCt., hvad der maa anses for at være en ganske antagelig Rente.

Om Lovforslagets tekniske Enkeltheder skal jeg ved denne Behandling kun gøre ganske enkelte Bemærkninger. Jeg finder, at Lovforslaget som Helhed er klart og koncist affattet; det rummer egentlig meget faa Muligheder for Fejltagelser, men jeg er alligevel glad for Slutbemærkningen i § 4, som siger, at Gældssaneringsydelsen er at betragte som Laan og som Følge deraf ikke vil kunne bringes til Fradrag i den skattepligtige Indkomst. Jeg er glad for denne Bemærkning, fordi jeg erfaringsmæssigt ved, at hvis den ikke havde staaet der, vilde det have givet Anledning til en Række Misforstaaelser ude omkring i Landet.

Ligeledes glæder jeg mig over, at man i § 5 har fastslaaet, at de Skatteyder, der kun skal betale Skat for 2den Halvdel af et Skatteaar, ikke bliver inddraget under Bestemmelsen om Gældssaneringsydelse. Jeg tror, at den finansielle Værdi af disse faa Skatteyder vil være saa ringe, at det ikke vil kunne betale sig at have det relativt store Arbejde, som det er at tage alle disse Personer op til den nødvendige Undersøgelse.

Der er en anden Bestemmelse af teknisk Art angaaende Gældssaneringsydelsen, som jeg ikke er saa forfærdelig glad for; det fremgaar nemlig af den højtærede Finans-

ministers Forelæggelsestale, at Ydelsen skal indbetales direkte til Statskassen. Jeg havde hellere set, at den paa sædvanemæssig Maade var blevet indbetalt til Kommunernes Kasser, altsaa paa samme Maade som den ordinære og ekstraordinære Indkomstskat. Men da jeg jo er klar over, at det maaske vil betyde en forøget Udgift for Staten, skal jeg ikke stille noget Forslag i saa Henseende, men kun henlede Opmærksomheden paa, at det paa et senere Tidspunkt af Lovforslagets Behandling bør fastslaaes, at de skattelignende Myndigheder faar Meddelelser om, hvem der indbetaler Gældssaneringsydelser, da jeg ved, at det er af overordentlig Betydning for de skattelignende Myndigheder at kende de paagældende Skatteyderes Formuebevægelser fra det ene Aar til det andet.

Som allerede sagt vil jeg hævde, at langt den største Del af den danske Befolkning venter, at disse Lovforslag bliver op-
højet til Love, og jeg tror ogsaa, naar man faar talt nærmere om Forholdene, at det skal lykkes at faa dem vedtaget. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsiige Støtte til, at Lovforslagene bliver gennemført, og jeg vil ogsaa tro, at de menige Venstremænd ude omkring i Landet vil øve et saa stærkt Pres paa deres Rigsdagsgruppe, at Venstre ikke holder sig fornemt tilbage, men gaar ind i en Forhandling om disse Lovforslag, som vil betyde uendelig meget for Tusinder af danske Hjem, og jeg udtaler det Ønske, at det maa vise sig under Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen, at der er Vilje til at gennemføre dem. Jeg kan ikke se, de gaar nogen for nær; efter min Opfattelse bliver den Del af Samfundet, som disse Lovforslag tager Sigte paa, ikke gaaet for nær, derved at der skal ydes en ekstraordinær Haandsrækning. Hermed skal jeg anbefale Lovforslagene til Vedtagelse.

Clausager: Det hænder en Gang imellem ved en Fest, at det paa et vist Tidspunkt hedder, at nu er den alvorlige Del af Festen forbi, nu kan man fornøje sig. Her er det omvendt: Nu har vi i to Dage behandlet vidtrækkende Forslag og ikke talt ret meget om Betalingen, men i Dag kommer den alvorlige Del af Festen. Det er ikke Smaating, der er Tale om her. Nu er jeg af den Formening, at har man bestilt eller købt noget af en eller anden Slags, skal det ogsaa betales — kræver man ind, maa man ogsaa betale Regningen. Men der kan jo være nogen Grund til først at se paa, hvad det er, der skal anskaffes.

Først vil jeg da sige, at det, der straks